

гато Кривцовъ ми обади за това трѣбва да съмъ се намиралъ въ буйно положение

— Защо распискиѣ за пари да се даватъ на името на Цанкова, а не на Кривцова или на славянския комитетъ, или на друго нѣкое лице?

— За мене главното бѣше за пари, а на чий име ще се даде расписката, не се интересувахъ да питамъ.

— Да не е имало нѣщо контролно отдѣление у Цанкова?

— Нищо не знамъ.

— Какъ така, паритѣ да ги донася Мусевичъ, а расписката да се дава на Цанкова?

— Не знамъ.

— Вий въ размисленнията си, на едно мѣсто казвате, че ако попадне момента да ви уловятъ, то вий ще приемете върху себе си отговорността и ще се мъчитѣ да скриете другаритѣ си, а между прочемъ искате да откажитѣ и да хвърлитѣ вината върху Константина Поповъ. Отъ кога е станало това промѣнение у васъ?

— Психическия процесъ на моята душа, който почва въ Одесса, промѣни се при второто свидѣние съ майка ми.

— Защо не сте постоянноствували да се държитѣ геройски, както е въ дневника ви написано, ами казвате, че на 30-й Май и 8 Юний билъ и Константинъ Поповъ на станцията?

— Тукъ нѣма никакво геройство. Остава работата да се установи какъвъ е билъ психическия процесъ у мене. Азъ просто копирахъ себе си.

— Подиръ това, вий, по дневника, давахте отклончиви показания. Между прочемъ казахте, че ако ви се покаже дневника ще си припомните; показва ви се дневника и пакъ казвате, че неможете да си припомните, или не ви понася?

— Вѣрно е, че отъ 4 години насамъ, отъ какъ съмъ го написалъ, оставилъ съмъ го тѣй и сега не мож да си припомня.

— Каква ви е била цѣлѣта, за да напишете този дневникъ?

— За да си припомня за това дѣло, какъ е било отъ началото до край.

— Не е ли било съ цѣлъ, щото ако се извърши дѣлото да остане едно доказателство?

— Вѣрно, че въ началото не му мислѣхъ, какво ще стане съ тоя дневникъ. Но послѣ, като мислѣхъ себе си жертва и